

Đề bài

Một chiếc bàn bị gãy chân đang than phiền với chiếc ghế hỏng. Em hãy kể lại câu chuyện ấy bằng sự tưởng tượng của em.

Bài làm

Em đang đóng nôt cánh cửa sổ, bỗng nghe có tiếng xì xầm. Em dừng lại lắng nghe, thì ra là lời than phiền của anh Bàn cùng chị Ghế ở cuối lớp học.

Anh Bàn kể lại:

– Chị Ghế ơi! Tôi buồn lắm. Như chị đã biết đấy, tôi và chị cùng ra đời một lúc, lại là họ hàng với nhau, được nhà trường đưa chúng ta về đây chẳng được bao lâu. Thế mà...

Nói tới đây, anh Bàn hạ thấp giọng xuống rồi dừng lại, có lẽ quá uất ức hay xúc động điều gì.

Ghế giục:

– Bác cứ kể đi, tôi nghe đây mà!

Bàn cất giọng khàn khàn kể tiếp:

– Lúc mới vào đây, tôi và chị đều sạch sẽ, thơm mùi gỗ mới. Các thầy, cô giáo luôn dặn dò các cô, cậu học trò phải giữ gìn chúng ta, không được xô đẩy, vẽ bẩn lên chúng ta. Vậy mà ngày hôm qua, cậu Bình đã quên đi lời dặn dò của thầy, cô. Cậu ta nhẩy căng trên mặt tôi, đập thỉnh thịch, làm chân tôi bị gãy. Thế là các bạn trong lớp khiêng vớt tôi vào cuối lớp. Vậy có khổ không chứ?

Chị Ghế lắc đầu nói:

– Tôi cũng khổ lắm bác à! Các cậu học trò cứ thân nhiên giẫm trên lưng tôi, rồi đùa với nhau làm tôi ngã lăn quay, chân và lưng của tôi cũng đang bị thương đây, đau ê ẩm khắp thân mình, bác và tôi đều cùng cảnh ngộ rồi.

Cả hai cùng buồn rầu, Bàn nói:

– Vết thương của tôi nặng lắm, tôi sợ mình không làm việc được. Có lẽ tôi và chị sẽ bị người ta đem bỏ vào kho củi thôi.

Chị Ghế vội vàng:

– Ấy, ấy, bác đang nghĩ đến chuyện xui xẻo đó, tôi sợ lắm. Tôi và bác phải cùng lên tiếng với nhà trường, đòi quyền sống cho mình chứ!

Bàn như hiểu ra, cả hai như bớt đi sự bi quan, lo lắng.

Vừa lúc đó, bác bảo vệ đi qua để soát lại các cửa của dãy phòng học, em thưa với bác về tình hình của bàn và ghế đang bị hỏng. Bác vội lấy khăn lau sạch bụi trên bàn và ghế rồi đề nghị nhà trường cho người đến kịp thời sửa chữa.

Hiểu được ý em cũng như bác bảo vệ, anh Bàn và chị Ghế vui sướng, họ nhìn nhau bằng ánh mắt đầy tin tưởng.